

[Burgdorf.]

har været her, og derefter lige sige nogle principielle ting.

Ministeren sagde, at det var en fortrinsstilling, som her blev skabt for landbruget til at drive landbrug. Det er egentlig en mærkelig måde at sige det på: når man hindrer andre i at kunne opnå det, som man selv har, så får man en fortrinsstilling. Men lad det nu være. Der var ikke megen sympati i hr. Erik Andersens synspunkter. Han lod til at tage meget let på det, og det kan man jo da også gøre, men derved er problemerne ikke af vejen.

Derimod synes jeg, der var en hel del nuancer i det, hr. Søren Jensen (Hasseris) sagde. Jeg var lige ved at tro, at han var ved at komme på rette vej, og at han var ved at få drejet skuden derhen, hvor han egentlig nok selv, og jeg vil tro flere af hans partifæller, gerne ville, for det liberale venstre kan da ikke være interesseret i den slags restriktioner, som denne lov indebærer.

Hr. Søren Jensen (Hasseris) spørger mig om, hvad det er, vi har peget på i bemærkningerne til lovforslaget, hvilke ændringer vi gerne vil se på. Der er adskillige ting, som vi gerne vil se på langs ad vejen, og jeg kan bare nævne, om vi stadig væk skal have den rationering her i landet, at man kun kan have to ejendomme. Det kan da godt være, at vi skulle til at se på det også.

Hr. Svend Haugaard sagde, at landbrugsjord var en sjælden vare. Ja, det er det ved at blive. Der bliver snuppet af den hvert år til alle mulige formål, men derfor mener jeg da alligevel ikke, den skal rationeres, som det sker på denne facon. Det ville være forkert at tro, at det nytter noget.

Hr. Morten Langes indlæg skal jeg ikke sige meget til, men den autorisation, som hr. Morten Lange snakkede om at landbruget også skulle have, ville efter min formening gøre det hele meget værre.

Hr. Arne Bjerregaard kom med en lang udredning, som munde ud i, at han nok havde sympati for lovforslaget, men han havde ikke rigtig noget at have den i, og det er jo trist. Jeg kan bare ikke forstå, at man snakker om friheden og så vil spørre den inde, for det er det, man gør og har gjort med denne lov.

Hr. Fuglsang skuffede mig aldeles ikke. Jeg havde ikke ventet overraskelser fra den

side, så det er der ikke nogen grund til at sige meget om.

Hr. Jes Schmidt havde sympati for lovforslaget, og det siger jeg tak for.

Men jeg vil da gerne sige, at både af bemærkningerne og fremsættelsestalen fremgår det tydeligt, at det, vi egentlig vil, er at få selve loven bort, for vi mener, den er forkert. Det er en lov, som gør landbruget til et lukket erhverv og bønderne stavnsbundne én gang til, og dertil kommer, at den nuværende lov er til administrativt besvær, det siger i hvert fald de, der arbejder med disse ting. Det kan ikke være rigtigt, at landbruget i den grad skal være bundet af restriktioner og forordninger. Det giver en sær forvridning i hele samfundsstrukturen. Hvis man nu tænkte sig, at hvert eneste erhverv her i landet skulle ind under de samme ordninger, som landbruget er det, så ville det da blive et mærkeligt samfund at leve i.

Jeg ved også godt, at ministeren ønsker at stramme loven endnu mere ved et nyt lovforslag, ved at forlange den grønne attest som eneste adkomst til at købe landbrugsjendom. Men det bliver det hele da bare meget værre af efter min opfattelse.

Man påstår også, at man er nødt til at have disse restriktioner — det blev også nævnt af ordførerne her — for at lette generationsskiftet i landbruget. Jeg er bange for, at man kommer til at gøre ondt værre i det lange løb på den måde.

Nej, det er en helt anden måde, man skulle gå frem på, hvis man ville hjælpe landbrugets unge, og det trænger de da i sandhed til. Lad disse unge få lov til at spare skattefrit op til investering i egen bedrift. Det ville batte helt anderledes.

Og så var der en ting mere, man kunne gøre. Man kunne fjerne alle de urimelige og tyngende ekstraskatter, som landbruget er belemret med her i vort land. Her tænker jeg på skatten på produktionsjord. Den kender vore konkurrenter i udlandet ikke. Det er helt tåbeligt at tænke på, at et frit erhverv skal spændes ind i disse restriktioner og så samtidig have en almisse i form af tilskud, som man så trækker tilbage igen i form af skatter. Nej, lad landbruget igen være et frit, et liberalt erhverv uden statsdirigering og restriktioner og særskatter, så skal landbruget nok klare sig. Det har det